

Kerst met de Koning

Christus Triumfatorkerk, 25 december 2019

Kerstmorgenviering

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing Lucas 2: 1-20

- Welkom
- Aanvangslied: 'Kom allen tezamen' (Lied 477: 1, 2 en 5)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Drempelgebed
- Psalm van de Zondag: Psalm 98: 1
- Kaarsenspel
 - Eén kaarsje, een heel klein lichtje nog maar,
vertelt nu aan ons: de Vrede wordt waar!

Twee kaarsjes, zo mooi in de donkere nacht
vertellen van licht waar een ieder op wacht

Drie kaarsjes, een licht voor 't feest van de Heer,
vertellen ons blij: het kerstfeest komt weer!

Vier kaarsjes, een krans van lichtjes, zo klein
Vertellen van God, die met ons wil zijn.

O kerstlicht, zo groot, schijn helder en zacht.
Vertel van de Heer, die vrede ons bracht.

- Lied: 'Wij wachten op de koning' (Lied 461)
- Kyriegebed
- Glorialied: 'Eer zij God in onze dagen' (Lied 487: 1 en 2)
- Gebed voor de Kerstdag
- Kerstspel: 'De eigenwijze koning'
- Preekje: Kerst met de Koning

"Ach, ik ben van mijn troon gevallen".

Dat is de kernzin van het kerstspel van de kinderen.

En dan de reactie van de manke soldaat: "Het Kerstverhaal gaat ook over een koning. Maar dan over de allerhoogste koning, die als een klein kindje geboren werd in een stal bij heel gewone mensen. Zo werd die koning mens onder de mensen." Het Kerstevangelie in een notendop. "Dus... als u nou niet direct weer op uw troon klimt, maar gewoon mens tussen deze mensen wordt dán zult u het echte kerstverhaal kennen!"

Ja – die tekst gaat over jouzelf Fabian, over jullie allemaal, over u, over mij.

Als wij nu niet weer direct op onze troon klimmen, dan zullen we het echte kerstverhaal kennen. Want die koning dat zijn wij. Het verhaal gaat over ons.

Aan ons wordt vandaag gevraagd om onze koningsmantel af te leggen, en van onze troon af te stappen. Om mens te worden. Om de ongelooflijke stap die God zette, naar ons toe, om die stap te beantwoorden en vandaag een klein stapje in Gods richting te zetten.

Het kerstverhaal gaat over God die uit zijn hoogte hemel, uit zijn hemelse huis, van Zijn troon afstapt en ons tegemoet komt.

God legt zijn waardigheid af, hij valt niet van zijn troon, zoals de eigenwijze koning, nee Hij stapt vrijwillig van zijn troon, onze wereld binnen. En niet zomaar. Niet als een grootse koning in een paleis, met een hofhouding en een feestmaal.

God wordt onder ons geboren als een kwetsbaar kind. God ondergaat ons leven helemaal, van geboorte tot dood.

Zo kent hij ons ten diepste. Zo hij weet wat het is om dakloos te zijn, afhankelijk, kwetsbaar. Hij weet hoe het voelt om speelbal te zijn van machten die boven je zijn gesteld. Hij kent het gevoel ongewenst te zijn, te veel.

Het zit allemaal al in dat eerste verhaal over Jezus, het verhaal dat onze heraut, Paul net las. Het verhaal - over hoe God mens wordt. Het zit allemaal in dat verhaal van twee mensen die niet weten wat hen overkomt. Die op reis moeten, die niet welkom zijn, die blij zijn met een hoekje om te slapen. Daar wordt God mens, omdat hij daar moet zijn. Bij mensen. Bij echte mensen. Bij mensen die durven leven met het onbekende, het ongewisse, die leven met de dag, en die zich liefdevol ontfermen over het kind dat hen geschonken wordt. Hoe de omstandigheden ook zijn. Hoeveel vragen ze er ook bij hebben.

Het geheim van Kerst is dat God het aandurft mens te worden.

Het unieke van het Christendom is dat God in Jezus naar ons toekomt. Hij doet een stap naar ons toe. God legt al zijn waardigheid af en wordt mens onder de mensen.

Dat was en is – voor velen ondenkbaar.

Want een god, een god is groot en machtig, die zit op een troon en als je al de eer hebt hem te mogen naderen. Dan met een diep gebogen hoofd. Zonder hem aan te kijken, en je mag pas spreken als je daar toestemming voor krijgt. Zo ging het al bij de keizer in Rome, laat staan bij al de goden waar hij in geloofde.

En zo is het nog steeds. Het christendom is de enige godsdienst waarin God zich zo kwetsbaar opstelt dat hij zich overlevert aan ons leven. Met alle gevaren van dien.

Wij mensen kunnen maar slecht met kwetsbaarheid omgaan. Wij durven ons niet kwetsbaar op te stellen, voor je weet wordt er over je heen gelopen. God liet dat gebeuren. In Jezus werd er over hem heen gelopen. En we weten waar dat toe leidde – de dood aan het kruis.

Als God vandaag zo'n grote stap in onze richting zet. Als God vandaag uit de hemel ons tegemoet treedt en ons de hand reikt. Zouden wij dan niet een stapje in zijn richting zetten? Onze trots opzij zetten. Zouden wij die uitgestoken hand niet grijpen en erkennen dat we kwetsbaar en afhankelijk zijn? Zouden wij niet ook onze kroon en mantel, onze pretenties en ambities opzij zetten?

En op zoek gaan naar God – naar de kwetsbaarheid in onszelf en in de wereld om ons heen.

Want daar is God te vinden. Als God mens is geworden, als God onze oude jas heeft aangetrokken, dan vind je Hem in de mensen om je heen. In de wereld waarin je leeft. Dichtbij. In de Ander. In een jonge moeder, in een zorgzame vader, in herders die vol verwondering komen kijken, en onder de indruk zijn van de eenvoud, de kwetsbaarheid, de liefde die gedeeld wordt.

Laten we dat doen deze dagen: onze kroon afzetten, en onze liefde delen. Opzoek gaan naar de Ander. Amen.

- Muzikaal intermezzo
- Lied: 'Midden in de winternacht' (Lied 486: 1 en 4)
- Gebeden
- Gaven, Tijdens de collecte zingen we:
- 'Go, tell it on the mountain' (Lied 484: 1 en 4)
- 'Betlehem, o uitverkoren stad' (Lied 498: 1, 2 en 3)
- Slotlied 'Ere zij God'
- Zegen